

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2008. ősz

XII. évfolyam 3. szám

*Szeretettel köszöntjük az olvasót az új tanév kezdetén külsőleg megújult hírlevelünkkel!
„Jézus az ajtó” – hangzik idei gyülekezeti munkaévünk mottója, amelynek kapcsán ismét közös
gondolkodásra, elmélkedésre kértük gyülekezetünk lelkészeit.*

Egy technikai csoda

Ma már teljesen természetes az, hogy ha egy szupermarketbe, vásárcsarnokba vagy éppen valamilyen kereskedelmi középületbe szeretnénk belépni, szinte semmit sem kell tennünk. Nem kell kulcs után nyúlnunk, nem kell ajtót nyitnunk, még kilincselnünk sem kell! Csak határozottan kell lépünk az üvegajtó felé, s az mindenféle erőfeszítés nélkül máris automatikusan kinyílik, megnyílik előttünk. Anélkül, hogy bármi rendkívülit kellene tennünk, szabad utat kapunk, akár megérkezünk, akár távozóban vagyunk az épületből.

Emlékszem jól, amikor ifjú koromban Zalaegerszegen a Centrum áruházban felszerelték az első fotocellás technikai csodát. Valóban csodájára jártunk, s először mindenki kissé habozva, izgatottan közelített az üvegfal felé. Tényleg magától kinyílik, megnyílik ez az önműködő üvegajtó?! A gyerekekről, ifjakról nem is szólva, akik igazi játékot láttak az automatikusan nyíló és záródó technikai csodában.

Jézus két évezreddel ezelőtt mondta: Én vagyok az ajtó. Egy olyan korban, amikor egyáltalán nem volt még magától értetődő, hogy a házakba bejáratni ajtón keresztül lehet bejutni, vagy hogy a ház

helyiségei egymástól ajtóval vannak elválasztva. Jézus az ajtó, azaz Rajta keresztül juthatunk a mennyei Atyához.

Talán nem blaszfémia a következő gondolat. Jézus egész biztos nagyszerű találmánynak tartja a fotocellás ajtókat! Nagyszerűnek, mert Ő maga is olyan ajtó, melyhez sem fizikai erőre, sem kilincselésre nincs szükség ahhoz, hogy Rajta keresztül beléphessünk az új közösségbe, a tanítványok közösségébe. Csak merjünk elindulni, megindulni Felé! Merjünk mi is lélekben

megnyílni Igéje, ígéretei előtt, és máris tapasztalni fogjuk: Ő velünk van jóban-rosszban, vezérel bajban-gondban, s Rajta keresztül egy új világ polgáraivá váltunk! Jézus az ajtó: miért toporogsz még odakint? Indulj bátran, lépj Felé, s Ő veled lesz – mindörökké.

Blázy Árpád

Képeink feletti Úr

Felejthetetlen élmény marad a számomra, amikor a nagyobbik fiam a piacon elcsípett egy beszélgetést, majd felém fordult és megkérdezte: Miért mondta az a bácsi a néninek, hogy mókuskám? Nem is volt olyan könnyű elmagyarázni, hogy a bácsi valójában nem is azt értette, amit mondott, csak ezzel a képpel akarta kifejezni a feleségével való meghitt viszonyát.

Szükségünk van képekre, hogy kifejezzük azt, amit nagyon nehéz kifejezni, hogy valami többet is elmondjunk a száraz tényeknél. Persze nem csak az emberi viszonyainkat fejezzük ki képekben, hanem Istent magát is gyakran képekben írjuk körül. Szükségünk van ezekre a képekre, de hagynunk kell, hogy Isten Isten maradjon a képeink felett is. Ezeknek az istenképeknek az eredetét – amelyek a hitünket gyakran most is meghatározzák – visszavezethetjük a gyermekkorunkra. Ugye ismerősek a képek: Isten egy jószágos öregúr, vagy éppen morcos tekintetű szakállas bácsi. Majd később már „legfőbb értékként” gondolunk rá, vagy éppen „fő játékrontóként”, aki mindent megtilt, ami élvezetet jelent nekünk. Legtöbb esetben az ilyen egyoldalú képek összetörnek bennünk, akár egy hitkrízist eredményezve. De ez egyáltalán nem baj. Sőt ez lehetőséget

adhat arra, hogy Isten maga meghaladjon a róla alkotott képeinket. Azokat, amelyek persze mindig is töredékesek maradnak, mert minden kép valami újat tár fel Istenről, de egyúttal valamit el is rejt. Éppen ezért, ha csak saját képeinkre hagyatkozhatnánk, állandó bizonytalanságban kellene lennünk.

De valójában nem kell bizonytalanságban lennünk. Valaki azt mondta kétezer évvel ezelőtt, hogy aki engem lát, az az Atyát látja. Ha komolyan vesszük, ma is elképesztően megbotránkoztató ez a kijelentés. Csak az emberi képességet meghaladó hit tud tovább menni és elmélyedni abban, hogy kicsoda az Atya, és mit tett ő értünk a Fiában.

Jézus maga is sokszor beszélt képekben. Nem csak akkor, amikor valami fontos tanítást akart megosztani, hanem akkor is, amikor önmagáról szólt: „Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik...” A mi istenképeinkben sokszor saját vágyainkat fedezhetjük fel. Jézus önmagáról alkotott képében Isten vágya is benne van. Halleluja.

Joób Máté

Te hol állsz?

Gyermekkorom egyik kedvenc énekét a neves angol énekszerző, William How (1823–1897) írta valamikor az 1800-as években. Az énekszöveg első versszakára emlékszem csupán, mert valahogy mindig megfogott, foglalkoztatott annak szövege. Így szól ez az ének:

„Ó, Jézus, árva csendben az ajtón kívül állsz,
Bejönnél már, de némán kulcsfordulásra vársz.
Mi mondjuk, hogy miénk vagy, te vagy a név, a jel:
Ó, szégyen, hogy te légy az, akinek várni kell!”

Gyülekezetünk munkaévének idei mottója Jézus „Én vagyok...” mondásai közül való. A jó pásztorról és juhairól szóló példázatában olvassuk többek között ezt a mondatot is: „Én vagyok az ajtó”. Nem olyan közismert mondása ez Jézusnak, mint mondjuk az „Én vagyok a feltámadás és az élet”, vagy az „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”, hanem egy kicsit elvontabb, nehezebben értelmezhető.

Jézus szeretete az életből, a hétköznapiokból venni azokat a képeket, amelyekkel szólni kívánt tanítványaihoz. Ma talán kevesen tudják már, hogy milyen egy juhakol ajtaja. Nem igazán biztonságos, nem fogja ki a hideget, s a vadállat is könnyen átjuthat rajta. A nyáj a pásztorra volt bízva, és miután esténként beterelte a juhokat az akolba, hajnalig éberem őrködött, hogy az általa őrzött nyájnak ne lehessen bántódása.

Jézus az ajtó hasonlatával azt szerette volna követői, és így most a mi szívünkre is helyezni, hogy csak azok lehetnek igazából az Atya gyermekei, akik Őt megismerték. Mert az Atyához csak ezen az ajtón, Jézus Krisztuson keresztül lehet eljutni. Manapság is sokféle veszedelemnek vagyunk kitéve, báránybőrbe bújt farkasok lesik olykor lépteinket. Ezért nagyon fontos eldöntenünk, hogy hol is állunk? Életünk ajtaján vajon „beengedtük-e” ténylegesen Jézust, számolunk-e vele, számítunk-e Rá, ha jön a baj? Vagy úgy vagyunk, ahogyan az énekünk mondja: kulcsra van zárva az a bizonyos ajtó(?), nem hallunk, nem látunk, nem akarjuk tudomásul venni Jézus jelenlétét az életünkben? Ne feledjük: nem Jézusnak van szüksége arra, hogy Vele éljük az életünket, hanem nekünk van szükségünk Rá. Mert eljön majd az idő, amikor számon kéri döntésünket: meghallottuk-e halk, szelíd hívását?

Blázy Árpád

A középkör következő alkalmai:

Október 17.: *A humanista Simon Griner (Grynaeus) és Buda (1521–1523)* – Blázy Árpád számol be doktori munkájának érdekességeiről.

November 14.: *Társadalmi kérdések – keresztény válaszok 1919 és 1945 között* – Szilágyi Csaba szerkesztőként ismerteti a megjelenés alatt álló kiadványt.

December 12.: *Egyházunk 1948-ban* – Ittész András mutatja be az egyháztörténetileg is kritikus év eseményeit.

Az együttléteket péntek esténként tartjuk 20 órakor a tanácsteremben.

„Emlékezzél vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr!” (5Móz 8,2)

MEGHÍVÓ 1928–2008

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
szeretettel meghívja Önt és kedves Családját
a templomunk felszentelésének 80. évfordulója alkalmából

2008. október 10–12-én

tartandó ünnepi istentiszteletre és jubileumi alkalmakra.

Az ünnepi istentisztelet igehirdetői szolgálatát finn testvérgyülekezetünk igazgató lelkésze,
Markku Rautiainen végzi.

Az egyházközség elnöksége

Az ünnepségsorozat programja

Október 10. péntek

17.30 óra

Nyitó áhítat: dr. Blázy Árpád

Előadás: Jézus az ajtó (Jn 10,9)

dr. Bácskai Károly adjunktus

Emlékek a gyülekezet életéből – kamarakiállítás

Rendezte: Schermann Ákos

19.30 óra

Adáshiba – Szakonyi Károly színdarabját

előadja gyülekezetünk színjátszóköre

Rendezte: Abaffy Zoltán

Október 11. szombat

15.00 óra

Stúdium Dixiland Band koncertje

Házigazda: dr. Joób Máté

16.00 óra

Kincsek gyülekezetünk múltjából

Interaktív alkalom korhatár nélkül

Szervezi: dr. Blázy Árpádné

18.00 óra

Gyülekezetünk elmúlt éve képekben

Összeállította: dr. Ittész András

18.45 óra

Záró áhítat: Zelenák József

Október 12. vasárnap

11.00 óra

Ünnepi istentisztelet

Igét hirdet: Markku Rautiainen

12.30 óra

Közös ebéd

14.00 óra

Az ünnepségsorozat zárása

Gyülekezetünk oltárterítői

Az előző évi gyülekezeti hétvégén az összes használt – és használaton kívüli – kelenföldi oltárterítő került kiállításra. A kiállítást Tóthné Gaál Zsuzsa sok műhelytitkot és történeti adalékot nyújtó előadása nyitotta meg.

Az oltár a keresztény templomok szakrális centruma, Isten és ember találkozásának helye, a transzcendencia küszöbe; ahol Krisztus teste és vére valószínűleg jelen van, ahol maga Isten vendégeli meg gyülekezetét. Ezért az oltárterítők használatának gyakorlati oka és szimbolikus jelentéstartalma is van már az első századok óta. Ekkor még az oltár lapját (a menzát) három fehér dísztelen kender vagy lenvászon terítő borította, a legfelső az egész felületet beborító PALLA volt. I. Szilveszter pápa dekrétuma szerint ez Krisztus halotti leplet szimbolizálja, s enélkül nem lehet kitenni Krisztus testét és vérért az oltárra. Ez a terítő nem lehet sem gyapjú, sem selyem, csak a föld termése: len vagy pamutvászon. Az evangélikus liturgiában Luther Márton is megtartotta a fehér oltárterítőt az oltárlapon, annak korábbi jelentéstartalma nélkül. Az ANTEPENDIUM (az oltárelő), ami sokszor az egész oltárt is körülveszi, már egy díszes, drága szövet, gyakran fémszálas vagy drágaköves díszítéssel, mely az oltár méltóságát hangsúlyozta biblikus képekkel, jelképekkel és növényi ornamentikával. A liturgikus színek használata a 12. századtól terjedt el, majd III. Ince pápa liturgikus műve határozta meg az öt színt – a fehérét, vöröset, zöldet, lilát és feketét – az egyházi év egyes szakaszainak és ünnepeinek jelképeként. Ezt az evangélikus egyház is megtartotta, nemcsak az antependiumoknál, hanem a szószék, esetleg az ambó és az úrvacsorai edények takaróinál is.

A fehér a tisztaság és szentség színe (karácsonykor, húsvétkor), a lila a bűnbánat jelképe (adventben és böjtben), a piros a Szentlélek tüzeit idézi (pünkösdkor, reformáció ünnepe és templom-

szenteléskor), a fekete a gyász jele (nagyéjteken vagy gyászalkalmakkor), a zöld a növekedés, a reményesség jelképe (vízkereszt után és szentháromsági vasárnapokon).

1. Legrégibb oltárterítőnk – amely a templomban látható – Nagyszombatról került hozzánk, egy testvér a trianoni országcsonkítás idején hozta magával testére csavarva, majd később adományozta valaki templomunknak, amikor az felépült. Ez egy négy darabos készlet: lila bársony alapon aranyzállal és aranyzsinórral applikált és hímzett textil, eredeti Károli fordítású igével: „BOLDOG AZ A KI EJENDIK KENYERET AZ ISTEN ORSZÁGÁBAN” felirattal (Lk 14,15), és kehellyel, valamint ornamentikával, azaz stilizált növényi díszítéssel.

2. Két, számomra legkedvesebb antependiumunkat a 40-es években Révész István segédlelkész tervezte és szötte, aki művészi tehetséggel meg-

áldott ember volt. Berlinben egyházművészetet tanult, Bécsben művészettörténetet hallgatott, és igen sokoldalú művész volt. Ő tervezte a nagytarcsai szárnyasoltárt, úrvacsorai készletünket, a lányegylet ruháit; sok szép akvarellje és grafikája volt. A II. világháborúban tábori lelkészként megjárta Kijevet is, katonai naplót írt és rajzolt, majd Nagykőrösön fiatalon hősi halált halt. A zöld színű terítő most oltárunkon látható, a dekoratív mezőben álló kereszt két oldalán fehér gyapjúval szőtt 12-12 bárány a gyülekezetet jelképezi. Mind felemelt fejvel Krisztusra figyelnek, de csak egy indul el cselekedni is az Ő akaratát. Ezt a terítőt gyakran látjuk istentiszteleteinken, de amit nem látunk, az a szószékterítők pulpituslapjain a lelkészeknek szóló imádságok. Ezen például „HADD HIRDESSEM NEVEDET” szöveg olvasható.

3. A lila oltárterítőn rózsaszínnel és tört fehérrel szöve két angyalt látunk mondatszalgokkal kezükben, „KRISZTUS A KIRÁLY” felirattal. Két szószékterítő tartozik hozzá, a fehér alapún a „KICSODA OLYAN ERŐS, MINT TE” felirat olvasható, a lila alapún pedig a „HÍVLAK TÉGED Ó URAM” imádságos mondat.

4. Dr. Schulek Tiborné Majoros Edit iparművész és rajztanár – templomunk tervezőjének me-

nye – fehér alapon okkersárga gyapjúval hímzett, három darabos készletet készített. Az antependiumon a kereszt, az A és Ω – azaz Jézus a kezdet és vég – jelképe, valamint a szőlő és a kalász, azaz az úrvacsorai jegyek szimbólumai láthatók. A karácsonyi szószékterítőn a jászol kereszttel és a betlehemi csillag, a húsvétin a korona látható, ami Krisztus királyságára utal.

5. A következő antependiumot én terveztem és szőttem Bencze Imre és Ágnes felkérésére, és a presbitérium több terv közül választotta ezt ki. Textilművész vagyok, és egyedi stílusjegyem a reliefszerű megoldás. A zöld alapon fehér gyapjúval szőtt antependiumon a kehely és a stilizált kalász – Jézus testének és vérének szimbólumai –, a szószékterítőn a Krisztus-monogram kereszttel kombinált RO betűjét látjuk, melyet a kereszténység első századaiban is gyakran használtak. A meggyűrt szalagok az élet beszédének áradását érzékeltetik, s formailag az oltárépítmény vonalvezetését követik.
6. A fehér oltárterítőt 1989-ben, ezüstlakodalomunk alkalmából készítettem és ajándékoztam gyülekezetünknek. Az aranszállal szőtt stilizált szőlőtő motívuma Jézus hasonlatára utal, amit a felirat is hirdet: „ÉN VAGYOK A SZŐLŐTŐ, TI A SZŐLŐVESSZŐK”. A szószékterítőn a nyitott Biblián az A és Ω betűk jelzik Jézus örökkévalóságát.
7. Van egy olyan textilünk is, ami nem liturgikus színű. Kék alapon irizáló laposhímméssel, bézs, okker és barna színű selyemszállal és fitterekkel díszítve virágokat látunk. A története az, hogy amikor Ruzicska László vallástanár készült megkeresztelni egy gyermeket, megkérdezték a szülők, hogy mit ajándékozhatnának a templom részére, mire ő egy oltárterítőt javasolt. A liturgikus színekben járatlan szülők végül kék terítőt hímeztettek, kisfiúról lévén szó.
8. A tört fehér alapon lila és zöld színekkel hímzett folyamatos szőlőmotívum, arany kereszt és csillagok láthatók. Erről a terítőről azonban semmilyen adatunk sincsen.

9. Farkasréti templomunkban is vannak kisebb méretű antependiumok és szószerű terítők (melyek közül a zöldet és a fehéret én készítettem), most mégis egy kalocsai motívumokkal díszített, hímezett készlet látható ott, amelyen ugyan nincs keresztény jelkép, de Isten teremtett világának szépségéből valamit mindenképpen ki-fejez. Főleg református templomokat szoktak

ilyen népművészeti motívumos terítőkkal díszíteni. Az adományozóról szintén nem tudunk semmit.

Az antependiumok a képző- és iparművészet vizuális eszközeivel dicsőítik Istent és hirdetik számunkra Isten ígését.

2007. október 19.

A mi ízeink

Biztosan sokakhoz eljutott már a híre – például felhívások és korábbi hírlevelek tudósítása révén – sőt az olvasók közül biztosan sokan hozzá is járultak annak a különleges, hamarosan megjelenő kiadványnak az elkészültéhez, amelyről az alábbi beszélgetés szól. És biztosan sokan izgalommal várják már, hogy a kezükbe foghassák és lapozgathassák a megjelent könyvet. Mi másról lehetne szó, mint a Kelenföldi ízekről? A könyv szerkesztői, Simonné Bencskó Kati és Bence Judit avatnak be minket néhány izgalmas tudnivalóba az összeállítás munkájáról és a várható eredményről.

– **Honnan jött a Kelenföldi ízek ötlete?**

Simonné Bencskó Kati: Több összetevője is volt az ötlet születésének.

A kezdetekről sokan hallottak már. Amikor 2006-ban itt járt a finn testvérgyülekezetünk, én is részt vállaltam a vendéglátásból. A látogatás végén kaptam a finn vendégektől egy szakácskönyvet, amelynek Rokon népek konyhája a címe. Akkor támadt a fejemben az a gondolat, hogy milyen jó lenne, ha nekünk is lehetne egy hasonló receptgyűjteményünk.

Éppen túl voltunk a nagy vendéglátáson, frissen élt bennem az az élmény, hogy a templomi ünnep mennyire összekovácsol bennünket, és milyen jó érzés egymást megismerni.

Kelenföldön gyakoriak az ünnepi alkalmak, közös étkezések, amelyeknek a lényege éppen az, hogy mindenki ott van, együtt vagyunk, és ez az együttlét kortól független, az idősekre is éppúgy szükség van, mint a többi korosztályra. Egy-egy

ilyen összejövetelen az is látszik, ahogy mindenki segít, vidáman, lelkesen. A közösségteremtő légkör nagyon jellemző a gyülekezetünkre, és ezt is szerettem volna megragadni a receptkönyvön keresztül.

Mindezekon túl volt még egy észrevételem: amikor idekerültem Kelenföldre, a szeretetvendégségeken mindig nagyon finom, különleges aprósütemények voltak, látszott rajtuk, hogy a háziasszonyok dolgoztak velük. Mostanában ezek kezdenek eltűnedezni, és egyre több a boltban vett sütemény. Arra gondoltam, hogy még most meg kellene ragadnunk az alkalmat, hogy az idősek receptjeit leírjuk, és a fiatalokat inspiráljuk a süteménykészítésre

Ezek a tapasztalatok együttesen juttattak el annak a megfogalmazásáig, hogy össze kellene gyűjteni a gyülekezet különböző csoportjainak az ételeit, és ki kellene adnunk ezeket egy könyv formájában.

Az ötlet valóra válását pedig az tette lehetővé, hogy a Missziói Bizottságnak volt egy pályázati kiírása,

ahol kiadványra is lehetett pénz pályázni, és a gyülekezetünknek sikerült elnyernie egy összeget.

– **A könyv tehát Kati ötletéből jött létre. Jutka, Te hogy kapcsolódtál bele ebbe a munkába?**

Bence Judit: Kati megkeresett, hogy nem segítenék-e neki az anyag összegyűjtésében. Amikor a munkahelyi feladataim lehetővé tették, akkor csatlakoztam is a szerkesztéshez. A családom révén elég sok gyülekezeti csoporthoz van kapcsolódási pontom, ez megkönnyítette a gyűjtést.

– **Ki mindenkinek lesz érdekes olvasmány ez a könyv?**

B. J.: A kelenföldi gyülekezetnek szinte minden közössége, csoportja megjelenik benne, mivel a legtöbb közösségtől kaptunk recepteket. De nem egyszerűen csak recepteket gyűjtöttünk tőlük, hanem történeteket is a csoport életéről, és a beszámolókból az is kiderül, hogy milyen sajátos ünnepeik vannak, vagy mi történik náluk egy-egy táborban – egy szóval sok újat megtudhatunk arról, hogy mi minden jellemzi az egyes köröket.

Voltak közösségek, amelyek számomra is nagy meglepetést okoztak: például most tudtam meg, hogy a zenekar micsoda különlegességeket készít egy-egy születésnapj vagy egyéb alkalomra.

De az ifjúság receptjei és ünnepei is példaértékűek, fantasztikus ételek kerülnek ki a kezük alól.

A nyugdíjasoktól, nagymamáktól pedig sok kézzel írott receptet kaptunk, ezeknek a kézírásoknak igazi értéke van. Érezni lehet rajtuk, ahogy az idősebbek a Kati iránti szeretetből írták le ezeket a sorokat.

Mindenhonnan nagy lelkesedést tapasztaltunk, a gyülekezet tagjai megmozdultak, és rendszeresen megszólítottak bennünket az újabb és újabb ötletekkel. Egy ideje csak tollal és papírral jövők templomba.

Érdekes élmény volt még, ahogy az emberek sorra kérdezgettek: „Ugye X-nek az a csodasütije benne lesz, amit mindig hozni szokott? Az nagyon finom, azt feltétlenül tegyék bele! Ugye Y-nak az a különleges salátája is benne lesz?” Igény támadt egymás konyhaművészetének a megismerésére.

– **Úgy tudom, hogy nemcsak a jelenről esik majd szó, hanem régebbi alkalmakról is szedtetek össze érdekességeket.**

S. B. K., B. J.: Lesz néhány gyülekezettörténeti szempontból sem érdektelen részlete a könyvnek. A kezdetekről megemlékezünk, és néhány jelentősebb nagy ünnepet is felidézünk, amelyek fontosak voltak a közösség életében. Ezenkívül olyan régebbi recepteket is közlünk, például Pici nénitől, amire még biztosan nagyon sokan emlékeznek, hozzátartoztak ezek az ünnepeinkhez.

– **Milyen receptekre számíthatunk?**

S. B. K., B. J.: Elsősorban süteményekre, de vannak sós ételek, hidegkonyha, egy-két főtt étel, és grillezett húsok is. A testvérgyülekezeteink (finn és erdélyi) ételeiből is közlünk néhányat. Lesz pár meglepetésrecept is, amiről egyelőre nem árulhatunk el többet!

Az a jó, hogy nagyon sokszínűek a beérkezett receptek. Akadnak közöttük olyanok, amiknek az elkészítése hosszú ideig tart, és vannak gyorsan megvalósíthatóak is. Sőt, a kicsik által készített mézeskalácsot is lejegyeztük.

Azok, akik hozták a leírásokat, különböző élethelyzetekben vannak: némelyeknek több idejük van főzni, másoknak sokkal kevesebb, de mindannyian hozzájárultak valamivel az anyaghoz.

Mi viszont az utóbbi időben rengeteget főztünk! Kipróbáltunk sok receptet, a végeredményt pedig lefényképeztük illusztrációnak.

A könyv egyébként nem tekinthető majd szabályos receptkönyvnek. Ez a gyűjtemény elsősorban

rólunk szól, és főképp nekünk érdekes. A mi közösségünket mutatja be.

Amellett igényesen csináljuk, hiszen értünk is hozzá. Egyikünk – Kati – egy szálloda éttermében dolgozott, és gyakorlott háziasszonyok vagyunk. A szöveget is úgy írtuk meg, hogy egységesek legyenek a leírások.

– Milyen stádiumban tart most a munka?

S. B. K., B. J.: Az anyaggyűjtés nagyjából lezárult, a bőség zavarával küzdünk éppen. Nem tudunk minden beérkezett receptet közölni, de

szeretnénk, ha senki nem bántódna meg majd emiatt.

Benne vagyunk a feladatok sűrűjében, most folyik az összeszerkesztés és a fejezetek elrendezése.

Schermann Ákostól is sok anyagot kaptunk, az archívumból küldött képeket, és segít a fényképek összegyűjtésében. Most már mi is izgalommal várjuk a könyv megjelenését!

– Nagyon köszönöm a beszélgetést, és gratulálok ehhez a komoly munkához mindkettőtöknek!

Mády Erzsébet

Szakonyi Károly: Adáshiba

Gyülekezetünk színjátszókörének új bemutatója

Igazi színdarab: igazi „vígjáték”, igazi szatíra, igazi dráma. Igazi „három az egyben” – mondhatnám a ma oly gyakran használatos reklámszlogennel élve.

Hogy miről is szól a színdarabunk? Nem lenne szabad elmondanom, inkább arra kell bízhatnom mindenkit, hogy jöjjön el és nézze meg!

De mégis.

Ez egy történet Jézus „kudarcáról” a huszadik század 60-as éveiben Magyarországon.

Történet egy család kudarcáról.

Történet egy-egy ember kudarcáról.

Történet egy ember fellángolásáról és ellobbanásáról.

Történet a sóvárgásról.

Történet a vakságról, a süketsegről, az érzéketlenségről, a figyelmetlenségről.

Egy történet, amit érdemes megnézni, amit érdemes átérezni, amiből épülni lehet, ami elgondolkoztat, ami gazdagabbá tesz.

Szereposztás:

Bódog: Schermann Sándor

Bódogné: Zombory Anikó

Vanda: Papp Dóra

Irmus: Petró Enikő

Dönci: Schermann Géza

Saci: Nemes Ildikó, Gáspár Mónika

Szücsné: Bence Zsófi

Emberfi: Gadó Benedek

És aki mindenben rengeteget segít:

Ruzicska Péter

Abaffy Zoltán

Beszélgetés Schermann Ákossal, gyülekezetünk gyűjteményi előadójával

Gyülekezetünk a Magyarországi Evangélikus Egyház Gyűjteményi Tanácsának pályázatán 480 ezer forintos támogatásban részesült, melyhez 90 ezer forint önrészt kellett biztosítani. Ebből az összegből mintegy 1000 könyv és 20 folyómeter iratanyag, továbbá a műtárgyak rendszerezése és biztonságos elhelyezése valósul meg. Ebből az alkalomból találkoztam a gyülekezet gyűjteményi előadójával, aki az anyagok feldolgozását vezeti. Először azt kértem Schermann Ákostól, hogy a pályázat feltételeiről beszéljen.

– Mielőtt egyházunk gyűjteményi tanácsa kírta a pályázatot, kérdőívet küldött ki a gyülekezetekbe, hogy felmérje a levéltári, könyvtári anyag és a műtárgyak mennyiségét és állapotát. Ezen a kérdőíven azt is fel kellett tüntetni, milyen munkákat szeretnének elvégezni az egyes egyházközösségek. A pályázaton csak azok a gyülekezetek indulhattak, amelyek ezt az előzetes kérdőívet visszaküldték. Mi négy témában jelentkeztünk (könyvek és levéltári anyagok, műtárgyak rendezése, az ezek tárolásához szükséges dobozok és szekrények beszerzése), és mind a négy területen megkaptuk az igényelt összeget. A budai egyház-

megyében rajtunk kívül egyedül a nagybörzsönyiek nyertek.

– *Bizonyára sokan nem tudják, miért van szükség egy ilyen, több hónapot igénybe vevő rendszerező munkára. Milyen állapotban és hol voltak a feldolgozandó tárgyak?*

– Nem túlzás azt mondani, hogy kaotikus helyzettel találtuk szembe magunkat. Az alagsori ifjúsági és klubteremben, mindkét sekrestyében, a vendégszobában, a lelkési hivatal helyiségeiben és az orgona mögötti toronyszobában is voltak olyan dolgok, melyeket össze kellett gyűjtenünk és fel kell dolgoznunk. Ráadásul a toronyszobának hosszú ideig hiányzott az ablaka, ezért itt nagytakarításra is szükség volt.

– *Milyen feladatokat kell elvégezni az anyag rendbetételéhez?*

– A munkát hárman végezzük Horák Mária könyvtárossal és Zomboryné Bazsó Rozália levéltárossal. A könyveket bepecsételjük, katalógizáljuk, a levéltári anyagot és a műtárgyakat jegyzékbe vesszük. Minden tárgyról fényképet és adatlapot is készítünk. A toronyszobában fémpolcokon témák, ezeken belül pedig évek szerint csoportosítva, savmentes dobozokban helyezzük el a levéltári anyagot. Ide kerülnek zárható szekrénybe azok a könyvek is, melyek nem az alagsori teremben, a könyvtárszobában lesznek. A védett anyagot, az 1850 előtti könyveket és a műtárgyakat (oltárterítőket, kegytárgyakat) a riasztóval védett sekrestyében tároljuk. Az egész munka legfőbb célja az, hogy hozzáférhetővé váljék mindaz, ami-

ből gyülekezetünk múltja megismerhető, ugyanakkor eleget tegyünk a szigorú műtárgyvédelmi és biztonsági előírásoknak is.

– *Milyen különlegességeket találhatunk a levéltári iratok között?*

– Szinte minden darab szolgál valami érdekességgel. A templomtervezés és -építés hosszú folyamata nyomon követhető a gondosan megőrzött tervrajzok, számlák, és – sajnos – peres iratok révén. De előkerült sok díszes fejlécű levél, mind egy-egy iparművészeti alkotás, vagy a háborús évekből származó tej- és kenyérjegyek, zenés áhítatok programjai és meghívói, különféle kották. Találunk villamosjegyeket is, melyek árát elszámolta a gyülekezet a lelkésznek, ha máshol végzett szolgálatot. Nagyon érdekesek azok a névsorok, melyek jövedelmi viszonyok szerint csoportosítva sorolják fel a gyülekezet tagjait. Ezek a listák az egyházi adó megállapítására szolgáltak, minthogy a 40-es évek második feléig ezeket az állami adóhatóság kötelező érvénnyel vetette ki és hajtotta be. Volt, aki sokallotta a rá kivetett adót, és fellebbezéssel élt, sőt olykor perre is sor került az egyházközség és az egyes gyülekezeti tagok között. Ezeknek a dokumentációi is megmaradtak és rendelkezésünkre állnak. Az a legfeltűnőbb, hogy a gyüle-

kezetnek hatalmas adminisztrációja volt, minden egyes külön feljegyzést, pénztárkönyvet vezetett.

– *Milyen kötetek alkotják a könyvtár anyagát?*

– A könyvtár legnagyobb részét a teológiai könyvek teszik ki, köztük sok az énekeskönyv és a biblia. Harmincnál több Luther-bibliánk van. A legértékesebb, gót betűs német könyvek egy részét korábbi lelkészünk, Bencze Imre már feldolgozta. Ezek a jegyzetek a mostani munkánkat is segítik. A legrégebbi könyvünk az 1550-es évekből származik. Draskóczy Lajos, az egykori eperjesi lelkész és teológiai tanár Trianon után Budapestre települt, a kelenföldi egyházközség tagja lett, és egész hagyatékát a gyülekezetnek ajándékozta. Ebben az anyagban teológiai, történelmi könyvek, különböző iratok, kegytárgyak is találhatóak, de rábukkantunk egy olyan fotóalbumra is, mely az 1906-os eperjesi presbitérium tagjait ábrázolja.

– *A gyülekezet tagjai mikor tekinthetik meg a gyűjteményt?*

– Úgy tervezzük, hogy november végére elkészülünk a munkával. A gyülekezeti hétvégén, templomunk 80. születésnapján a gyűjtemény anyagából kamara kiállítást szeretnénk rendezni a tanácsteremben.

– *Köszönöm a beszélgetést.*

Ittész Dániel

Képek gyülekezetünk életéből

A bibliaiskola vendége volt Richard Carhart amerikai fizikus

Konfirmandusok eskütétele

Kirándulás a Margit-szigeten

Csónakázás Kolozsváron

Csoportkép a Belvedere tővében

A tordai sóbányában

Közös ifi a tordaszentlászlóiakkal

Énektanulás

Ügyességi játékok – Twister

Foci EB-re készülve

Ki a legszebb?

*Mátyás Attila és Blázy Árpád lelkészek
a nagyváradai oltár előtt*

Sej, Kelenföldön csak egy torony látszik...

Részletek Kőműves Kelemen építési naplójából

2008. nyárelő

Kelenföld faluban hamarost tatarozás kezdődik. Dolgunk tömérdek: vakolatot javítunk, festünk naphosszat. Be sokba lesz ez majd a falu népnek!

Július hó derekán

Munkálkodnak a magos falakon kőműves barátaim. Hál' Istennek itt nem omladoznak a falak, nem kell feláldozni kedves feleségem. Igaz ám, hogy házasságunkra is ráférne kevés javítgatás: asszonka a három családdal nem sokat lát, mióta ily nagy munkába vágtam fejszém.

Napokkal később

Szépen haladunk, jól dolgoznak a segédek. A Károlí Gáspár térről indult az állványozás, már las-

san bé is kanyarodunk a belső udvar felé. Szép lesz ez, akárki meglássa, csak hát sok az apró dolog, mindenre figyelni köll ám.

Meg ezek a pénzi dolgok, sokba mérik a festéket, anyagot. Még szerencse, hogy a falu népe kitalálta, hogy tavasszal ÁLDOZATI VASÁRNAPOT tartunk, ott aztán tömérdek arany gyűlt össze, több zsákkal is. Köll ám a csengő pengő, ki köll fizetni a napszamosokat. A falubíró meg a vármegye is küldött némi segélyezést.

Augusztus hó

Izzadnak, fáradoznak a deli legények. Nem hiába! Lassan elérik az asztalos koma műhelyét is. Javítgatnak egészen a nagy földútig, ahol sok lovas szekér jár.

Iskolakezds idején

Látszik már a vége. Szépen mutat az öreg ház ifjú köntösben. Persze ráfér még egy kis eresztújítás, meg az árnyékszékét kéne rendbehozni a szuterénben, ahol a vendégeket szokás altatni: hát ezt is megmunkáljuk még a rossz idő beállta előtt. Szorongat a határidő, mert október derekán itt a búcsújárás ideje, és nagy ünneplések, dínomdánom vár ránk, amikor évfordulót ünnepel a szép fehértonyú templom.

Sok javítást kell még szemmel tartanom. A tisztelendő urak meg a kedves tisztelendő asszony és a fölügyelő uram is sokat tanították a népet az adakozásra. Mire a föld újra megfordul, ismét nyithatják az erszényüket, mert ahogy az imént körmöltem, van még föladat bőven a szép nagy házikóban. Áldja meg őket Isten igen nagy bőséggel!

ma-ma-szek

A nyári szünetben sem volt hiány gyülekezeti programokban. A pénteki ifjsek a Blázy házaspár vezetésével Erdélybe utaztak, a gyermekek Márta néniel Agárdon táboroztak. A résztvevők így számoltak be élményeikről:

A pénteki kisifi Erdélyben járt a nyáron

Idén nyáron a kisifivel Erdélyben, Kolozsváron táboroztunk. Megnéztük Kolozsvárt, voltunk az ottani magyar színházban, ahol román színészekkel olasz előadást láttunk. A Tordai-hasadékhoz is elmentünk, de sajnos az eső és az aggódo felnöttek miatt vissza kellett fordulnunk. Meglátogattuk Tordaszentlászlón

az ottani ifjúságot, akikkel együtt énekelünk és a kertben beszélgettünk. Megnéztünk egy sóbányát, majd pedig Torockószentgyörgyöt. A közelben volt egy várom, amihez fel lehetett menni, és gyönyörű kilátás nyílt a hegyekre meg a városra. Kár, hogy ilyen rövid volt!

Szilágyi Orsi, 7. oszt.

Jézus csodái Agárdon

Idén a Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet Agárdon tartotta meg gyermektáborát.

Minden nap áhítattal kezdődött, azután foglalkozás következett, ahol megismerhettük Jézus csodáit, majd próbára tehattük tudásunkat rejtvényekkel, és kvíz kérdésekkel. Nekem legjobban a jelbeszédtanulás és az ehhez kapcsolódó feladatok tetszettek. Az idei kézműves foglalkozásokon Jézus egyik csodáját dolgoztuk fel, újjábokat készítettünk, amivel el is tudtuk játszani azt a történetet, amikor Jézus meggyógyítja a leprásokat. Ezenkívül lehetett még mobiltelefon-tartót, hűtőmágnes is készíteni, de rengeteget festettünk, rajzoltunk, színeztünk, hajtogattunk is délelőttként. A délutánokat a strandon töltöttük, ahol mindenki kedvére úszhatott, lubickolhatott, és a csoport teljes

összefogással építgette napról napra a vízvezeték-hálózatot a tó homokjában. Bár a víz napról napra elmosta munkákat, de mi minden nap újult erővel vetettük bele magunkat, hogy újra megépítsük azt. Az estét minden fiú nagyon várta. Beszélgettünk, vicces történeteket találtunk ki, és együtt szurkolunk a lányokkal a focimeccseken. Az utolsó napon a fiúk és a lányok összemérhették erejükét tudáspróbán, és bár az eredmény döntetlen lett, szerintem a fiúk ügyesebbek voltak.

A hittantábort lezáró táborújj mellett énekelünk és szalonnát sütöttünk. Ahogy körbeültük a tüzet, úgy hiszem, mindenki örömmel gondolt vissza a mögöttünk álló hétre. Remélem, jövőre mindenkiel újra találkozom...

Szabó Bálint

Mamák és babák! Gyertek mamaklubba!

Havonta kétszer, kedd délelőtt 10-12 óráig

A hónap 2. keddjén: beszélgetés. Idei témánk vezérfonala: Gyerekek a Bibliában

A hónap 4. keddjén: játszóház. Énektanulás, mondókázás, egyszerű kézműveskedés, játék.

Első találkozó: szeptember 23. Szeretettel várjuk a mamákat gyerekeikkel együtt!

Blázyné Márta, Véghné Olgi, Joóbné Eszter

Iftábor 2008

Idén augusztusban az ifivel Gyékényesre vonatoztunk le biciklikkel, nagy táskákkal és a sátrainkkal. Az évkezdés előtt szerettünk volna még egy hetet közösen eltölteni ebben a horvát határ melletti kis községben. Amikor a 30 fokos melegben, 5 órás vonatozás után megpillantottuk a gyékényesi tavakat, rögtön tudtuk, hogy jó helyre jöttünk! A hőségben nagyon jól esett belecsoobbanni a kristálytisza vízbe, ráadásul a hét során még az is kiderült, hogy a tavakban fogott halak milyen finomak!

Sátorverés és berendezkedés után az első pár nap a biciklizés jegyében telt, sokat tekertünk,

kirándultunk a környéken. Útban Horvátország felé, a határ közeli erdőben egyeseket életükben első alkalommal igazoltatták. Fürödtünk a Dráva mellékágában, ahol a jéghideg vízben olyan nagy volt a sodrás, hogy új sportágat fejlesztettünk ki: a helyben úszást! A pihenőnapon megnéztük a katolikus és az evangélikus templomot. Ez utóbbi „szuszogott”. Később felfedeztük a prózai magyarázatot: a kísérteties éjszakai hang egy madárfészeknek volt köszönhető.

Jó volt hallgatni, ahogy a két felekezet gondnoka együtt mesélt a faluról, Jancsi bácsiról és a háborúban hősi halált halt papokról. Negyedik estére a

szervezők, Ildi, Dóri és Peti állítottak össze nekünk – immár hagyományosan – „városismereti” játékot. Itt aztán kiderült, ki mennyire figyelt a tábor során az eseményekre: mi volt az, ami Andinak különösen nagy nehézséget okozott? Miért is ültettek olyan sok hársfát az út mellé? Mi is az az ozi?

A hét vége felé közeledve az utolsó nagy kirándulásunk célpontja Somogybükkösd volt. A nehezen megtalált helyi templomba csak Lala és Szent Kristóf segítségével sikerült bejutnunk, a gondnok néni ugyanis aggódott, hogy ki akarjuk rabolni. Ennek ellenére azért később nagyon kedvesen mesélt nekünk.

Nagy élményt jelentett számomra, hogy idén először volt a táborban az egész hetet átívelő téma. Máté vezetésével a párkapcsolat témakörét dolgoztuk fel interaktív feladatokkal, csoportos munkával, sok beszélgetéssel. Kiderült, mennyi minden szerethető bennünk, és az is, hogy a fiúk szerint a nőiesség igen fontos kritériuma, hogy a lány „jobb főzőn, mint anyám”...

Úgy gondolom, mindannyian nagyon jól éreztük magunkat ez alatt az egy hét alatt, és reméljük, hogy jövőre is lesz folytatás!

Misják Petra

Tokaj

Kirándultunk. A szó szoros értelmében, azaz kirándultunk az aszfaltból, a mindennapi rutinból a természetbe a Hegyalja dombjai, a tokaji szőlők közé. Biztos vagyok benne, hogy mindegyikünknek másért és máshogy, de olyan élményt jelentő út volt, melyből még hónapokig táplálkozhatunk. Miért? Erre a kérdésre sok válasz adható, csak néhányat említek.

Mert jó volt megtapasztalni a teremtett világ sugározta békét és időtlenségét.

Mert egy olyan régi kelenföldi ifjúsági tag kedves meghívásának tettünk eleget, aki magától értődően osztotta meg velünk most kezdett vállalkozása örömeit, nehézségeit, fogadott be miniket otthonába, mutatta meg mindennapi életének színtereit.

Mert jó volt figyelni egymásra. Akik a reggelit vásárolták, előbb számba vették, ki mit szokott enni otthon: akik autót vezettek, mindent megtettek, ami rajtuk múlott, hogy egészségben érijünk haza.

Mert mindenki hozzáadott valamit: ki a kitarását, mikor egy szerencsétlen autóhiba miatt a fél csoport majd Budapestre maradt, ki az önfel-

áldozását, mikor a véletlenül előtűnt a sütőben felejtett több hetes húst kidobta, ki a zongoratudását, hogy szebb legyen a reggel, vagy az éneklését, hogy az áhítaton megszólaljanak a kedves dallamok, vagy egyszerűen csak a jókedvét, kedvességét, jelenlétét.

S végül, mert mindezekben is azt az Istent ismerhettük meg, akinek bűnbocsátó szeretetéről a kirándulás végleges lezárásaként a következő héten hétfőn, az ifin elméltünk.

Venásch Eszter

Szélrózsa 2008

Július 16-20-ig Kőszegen került megrendezésre a 7. Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó – röviden a Szélrózsa. Nagyon jó ötlet volt a szervezők részéről, hogy a helyszín végre nem több km-re volt a várostól, hanem csak öt percre a főtértől. Kőszeg városát mindannyian azonnal a szívünkbe zártuk, és nagyokat sétáltunk a gyönyörű épületek között. A találkozóhoz pedig az adott különleges hangulatot, hogy annak az iskolának a parkjában sátraztunk, és azokban az épületekben folytak a programok, ahol Ottlik Géza Iskola a határon című regénye játszódik. Hatalmas élményt jelentett Kiss Zsuzsanna magyartanár nő előadása a regényről; olyan színesen és lelkesen adta elő és helyezte új megvilágításba a művet, hogy többen kedvet kaptunk, és újra elolvastuk a könyvet. A másik emlékezetes Varga Gyöngyi áhítata volt, amelyben a Szélrózsa résztvevőit angyaloknak nevezte, a Szélrózsát pedig egy gyorstalpaló tanfolyamnak, ahol nagyon sokféle kurzust vehettünk fel, attól függően, hogy mire volt szükségünk. Feltöltődhattünk lelkileg az áhítatokon, közös éneklésekben, a Csendsátorban; intellektuálisan az előadásokon, fórumbeszélgetéseken, koncerteken; fizikailag a különböző sport-

rendezvényeken. És a „tanfolyam” elvégzése után mindenki hazatérve a családi, ifjúsági és egyéb közösségekbe gyakorolhatja angyal hivatását. Sok kelenföldi töltődött fel, de jónéhányan nemcsak pihenni mentünk: részt vettünk a Tamás mise lebonyolításában; a Szélrózsa-oviban; mozgássérültek segítségével. Persze adódtak nehézségek is, a három napos eső igencsak megnehezítette a kinti programok megtartását, sok sátor beázott és kicsit mi is elkedvetlenedtünk. De aztán végre elállt az eső, és kivihettük a gyerekeket a játszótérre: lehetett kosarazni, focizni megint. Vasárnap a záró istentiszteleten pedig már a nap is sütött. Utána mindenki utazott haza a szélrózsa minden irányába tele élményekkel, új arcokkal, tele beszámolókkal, amelyek olyan ismerősöktől származnak, akikkel csak a Szélrózsákon találkozik az ember. Jó lenne, ha ezek az ismeretségek nemcsak a Szélrózsák ideje alatt tartanának. Annak is megvan a bája, hogy ott folytatunk egy beszélgetést, ahol két éve abbamaradt, de azért ezt lehetne máshogy is. Természetesen energiát kéne befektetni, de szerintem megéri!

Inotai Dóra

Cserkésztábor 2008

Cserkészeket faggatunk

Mi a jó benne?

Az egész

Részletezve?

A társaság és amiket csinálunk.

Mit csináltak?

Sokat játszunk, énekeket tanulunk, kirándulunk.

Mit játszottok?

Vannak hagyományos játékok, mint pl. a számháború, métázás. Vannak bonyolult játékok, amiknek még a nevét sem tudjuk. Csapatok kellene hozzá, kell térkép, tájékozódás, zászló, furfang. Van a nyakkendőharc, a keretmese, ezeket mind már nagyon várjuk.

Mi az, hogy keretmese?

Minden tábor be van ágyazva egy bizonyos korba. Minden őrς ebben a korban egy-egy csoport, szereplő, a vezetők is mind külön-külön szerepet kapnak. Az egész tábor ott, abban a korban és közben épül fel, vagyis „eljátsszuk” azt a kort, és közben alaposan meg is ismerjük.

Mi volt idén a keretmese?

A 19. századi Amerika. Az egyik őrς tagjai voltak a cukrászok, a másiké a vegyeskereskedők, cowboyok, voltak aranyásók, volt egy seriff is, persze.

Miket énekeltek?

Magyar népdalokat megállás nélkül.

Ki tanítja nektek és hogyan?

A két lány őrςvezető, meg az egész legnagyobb lány őrς, a Fűvek. Ők pedig az országos Regős táborban tanulják a népdalokat.

Mikor énekeltek?

Minden nap napi fél óra csak tanulás. Az esti tábortüzek is mindig valamilyen mesébe ágyazódnak, annak keretében is éneklünk mindig.

Hol alusztok? Hol esztek?

Sátorban, persze, hálósáékban, és minden őrς maga főzi a vacsoráját, együtt eszünk a tűz körül.

Nem kényelmetlen?

De, persze, de mi ezt szeretjük! Megszerettették velünk!

Hányan vagytok?

A csapatban kb. negyvenen, a csapat pedig két lány és három fiú őrςre oszlik. Úgy tudom, keresik már az őrςvezetőt az új kis őrςöknek is (egy fiú, egy lány)!

Ki a motorja mindennek?

A csapatparancsnokunk Bence Doma, és a többi vezető: Bence Győző, Némethy Píró, Konkoly Csenge, Gulácsy Horváth Ákos. Nekik még segít néhány nagy: Szilágyi őrς, Bolgár Bence, Némethy Kálmán, Schermann Sanyi.

Hogyan lehet még többet megtudni rólatok?

Legegyyszerűbben a honlapunkról: www.32dbm.hu. Mert mi vagyunk a 32. számú Dévai Bíró Mátyás Cserkészcsapat!

-isz-

MEGHÍVÓ

Sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezetünk jubileumi hétvégéjére

Tíz éves a sepsiszentgyörgyi evangélikus templom.

A jubileum alkalmából három napos rendezvénnyel készül gyülekezetünk, melyre szeretettel meghívjuk a kelenföldi és az albertirsai testvérgyülekezetek képviselőit is.

A program:

október 24.

10.00 Egyetemes lelkesértekezet

18.00 Ünnepi megnyitó istentisztelet
október 25.

Reményik Sándor napok.

Napközben iskolákban szavalóverseny, délután kerekasztal-beszélgetés,
jeles kül- és belföldi meghívottakkal.

Este gálaműsor, díjkiosztás, a Vox Humana kamarakórus koncertje.
október 26.

Ünnepi hálaadó istentisztelet.

Zelenák József (esperes-lelkész)

Hírek – események

2008. május 26. és június 4. között Blázy Árpádné **ökumenikus lelkészkonferencián** vett részt a bajorországi Josefstalban. A 10 napos konferencián közel 50 lelkész volt jelen egész Európából, és a spiritualitás kérdéséről cserélhették ki véleményüket.

Új kezdeményezésként a budai egyházmegye és a kolozsvári egyházmegye lelkészei június 2. és 4. között **közös lelkészi munkaközösségi ülést** tartottak Torockószentgyörgyön. A jól sikerült találkozó folytatásaként jövő júniusban a budai egyházmegye látja majd vendégül az erdélyi lelkésztestvéreket Piliscsabán.

Székesfehérvári nyugdíjas bibliakörösök látogattak hozzánk 2008. június 11-én. A hétfői bibliakörösökkel együtt kirándulást szerveztek a Margit-szigetre. A következő találkozó Székesfehérváron lesz.

Június 16. és 20. között a **kisifjúság** Kolozsvárra látogatott. A 19 fős csapat a Blázy házaspár vezetésével megismerhette Kolozsvár nevezetességeit, a színházlátogatás, csónakázás mellett kirándultak a Tordai-hasadéknál, jártak Torockón, Torockószentgyörgyön és a tordai sóbányában, valamint megismerkedtek a tordaszentlászlói református ifjúsággal is.

Június 23. és 27. között Agárdon került megrendezésre Blázy Árpádné vezetésével az idei **hittantábor**. A szokásos őszi **tábortalálkozót** szeptember 20-án tartották.

Június 26. és 29. között *Az eljövendő felé* címmel **Fébé konferenciát** tartottak Piliscsabán, melyen – többek között – Missura Tibor és Blázy Árpád lelkészek is szolgáltak előadással ill. igehirdetéssel.

Június utolsó hétvégéjén a **hétfői felnőtt ifjúsági csoport** Joób Máté lelkész vezetésével Tokajban tartotta csendeshétvégéjét.

A Biblia éve kapcsán lelkészeink, Blázy Árpád és Blázy Árpádné meghívást kaptak Nagyváradra, illetve Tordaszentlászlóra, ahol július 20-án és 27-én igehirdetéssel szolgáltak.

Az egyházközösség szervezetéről és működéséről szóló szabályrendeletünk alapján Joób Máté hároméves szolgálata után 2008. augusztus 16-tól – a következő hároméves ciklusra – újra Blázy Árpád vette át az **igazgatólelkészi tisztséget**.

Augusztus 17-én **Michael Meneses** amerikai nonita lelkész szolgált közöttünk igehirdetéssel.

Augusztus 17. és 24. között a **pénteki ifjúság** Joób Máté vezetésével Gyékényesen tartotta nyári táborát.

A **nagybörzsönyi evangélikus gyülekezet** szeptember 7-én tartotta idei templomszentelési ünnepét. A hálaadó istentiszteleten Blázy Árpád eszterhelyettes szolgált igehirdetéssel.

Szeptember 11-13-án **televíziós felvételre** (MTV) került sor gyülekezetünk templomában és tanácstermében. A hét részes **ifjúsági műsor** keretében Blázy Árpád a magyar evangélikus egyháztörténet néhány jelesebb alakját mutatja be, miközben ifjúsági zenekarunk Bence Gábor vezetésével egy-egy korhoz illő zenei betéttel szolgál. (Az adások de. 10 óra 20 perckor, a következő vasárnapokon kerülnek sugárzásra az M1-en: szeptember 28.; október 5., 12., 19., 26.; november 2. és 9. Ismétlés az M2-n ugyanaznap délután 13.30 órakor.)

A Biblia éve kapcsán az ATV-n indított *Nem csak kenyérrrel él...* című műsor keretében – többek között – lelkészünk, Blázy Árpád is szerepel a szeptember-októberi műsorokban (szeptember 11., 18., 25.; október 2. és 9.). A tízperces alkalmak témája Jézus „Én vagyok...” mondásai. Az evangélikus műsorok minden csütörtökön reggel fél 7-kor kezdődnek.

Szeptemberben bekapcsolódtunk abba az országos adománygyűjtésbe, amely a **kárpátaljai Körösmezőn** épült új általános iskola magyar tagozata számára **keres magyar nyelvű könyveket az alakuló könyvtárba**. Köszönjük a gyors reagálást a felkérésre és a számos jó minőségű könyvet és CD-t!

Amint azt már hírül adtuk, a **házas párosok kör szeptembertől „Középkör”-re változtatta nevét**. A péntek esti havi alkalmakra mindenkit szívesen látnak, leginkább az ún. „középgenerációból” (harmincasoktól ötvenesekig). A következő alkalmakat lásd külön keretben!

Idén is indul a mamaklub! A szervezők szeretettel várják a várandós és kisgyerekes édesanyákat gyermekükkel **havonta kétszer keddenként délelőtt** az alagsori gyülekezeti terembe. Első

találkozó: szeptember 23., délelőtt 10-12 óráig. Részletesebb program külön keretben.

Családbarát istentiszteletek Farkasréten! Minden hónap 3. vasárnapján a 9 órakor kezdődő istentiszteleten az igehirdetéssel párhuzamosan Véghné Pozsgai Olga tart alkalmat a gyermekeknek az alagsori teremben. Minden kisgyerekes családot szeretettel várunk, különösen a Farkasrét vonzáskörében élőket!

Templomunk **80 éves jubileumára** és annak jelentőségére való tekintettel október 12-én, vasárnap **csak egy istentiszteletet** tartunk a Bocskai úti templomunkban. Szeretnénk, ha ezen a vasárnapon az egyébként reggel 8 órára, illetve a délután 18 órára járó testvéreink is – kivételesen – a 11 órás istentiszteletünkre jönnének. Így gyülekezetünk valóban együtt adhatna hálát a mögöttünk lévő nyolc évtizedért.

Hírlevelünk formai megújulása egyik gyülekezeti tagunk felajánlásának köszönhető. Ezúton is megköszönjük azok munkáját, akik a hírlevél eddigi előállításában részt vettek, és az Úristen áldását kérjük az új helyen végzett tördelői és nyomdai munkára! Reménységünk, hogy a hírlevél továbbra is eszközzé válik Isten kezében!

Istentiszteleti rend

A Bocskai úton vasárnap 8 órakor, 11 órakor és 18 órakor (vespera) tartunk istentiszteletet. A hó első vasárnapján 9.30-kor tartunk családi istentiszteletet. Farkasréten, a Németvölgyi úti temp-

lomban vasárnap 9 órakor kezdődnek az alkalmak, a hónap harmadik vasárnapján családi istentiszteletet tartunk.

Gyülekezeti alkalmaink

Gyermekalkalmak

GYERMEKBIBLIAKÖR: a hó 1. vasárnapja kivételével vasárnaponként 11.00-tól három korcsoportban, az alagsorban.
GYERMEKISTENTISZTELETEK: Karácsony, húsvét, pünkösd első napján, 11.00-kor a főistentisztelettel párhuzamosan a gyülekezeti teremben. *Blázy Árpádné*
GYERMEKMEGŐRZÉS: a vasárnapi 11.00 órai istentisztelet alatt, 0–3 éves korig.

Hittanórák

GYÜLEKEZETI HITTAN:
Bocskai út: péntek, 16.00–17.00, 1–6. o.
Blázy Árpádné
KONFIRMÁCIÓI ELŐKÉSZÍTŐ:
kedd, 16.00. *Joób Máté*
ÓVODAI HITTAN: Siroki úti óvoda:
péntek, 9.30 kisebbek, 10.00 középsősök,
10.30 nagyobbak
Blázy Árpádné és Nagy Zsófia
ÁLTALÁNOS ISKOLAI HITTANOK:
Gárdonyi G. Ált. Iskola:
hétfő, 13.30. *Blázy Árpádné*
Bárdos Lajos Ált. Iskola és Gimnázium:
szerda, 14.00. *Blázy Árpádné*
GIMNÁZIUMI HITTANOK:
Szent Margit Gimnázium:
szervezés alatt *Joób Máté*
Szent Imre Gimnázium:
kedd, 15.00 *Blázy Árpád*

Cserkészzet

Szerda 17.00: Sas őr, vezető: *Bence Győző*
Csütörtökön 17:00: Kullancs őr, vezető: *Gulácsy Horváth Ákos*
Csütörtökön 15:30: Farkas őr, vezető: *Bence Doma*
Pénteken 17.30: Pitypang őr, vezető *Konkoly Csenge*
Pénteken 17:00: Fű őr, vezető: *Némethy Piroska*

Ifjúsági alkalmak

KISIFI: péntek 17.30 gyülekezeti terem.
Blázy Árpádné, Blázy Árpád
IFJÚSÁGI ÓRA: péntek, 19.00 gyülekezeti terem. *Abaffy Zoltán, Joób Máté*
SZÍNJÁTSZÓ KÖR: hétfő, 19.00 tanácsterem.
Abaffy Zoltán
FELNÖTT IFJÚSÁGI: hétfő, 19.00 gyülekezeti terem. *Joób Máté*

Bibliaórák

NYUGDÍJASOK BIBLIAÓRÁJA: hétfő, 10.00 gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné és a lelkészek*
GYÜLEKEZETI BIBLIAÓRA (bibliaiskola): szerda, 18.00 gyülekezeti terem. *Blázy Árpád*
PÁROSKÖR: megbeszélés szerint. *Joób Máté*
MAMAKÖR: minden hó 2. keddeje 10.00–12.00 gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné*
APAKÖR: minden hónap utolsó keddjén 20.00 gyülekezeti terem. *Joób Máté*
KÖZÉPKÖR: minden hó 2. péntek, 20.00 tanácsterem. *Blázy Árpád*

Zenei alkalmaink

ZENEKARI PRÓBA: szerda, 19.30 tanácsterem.
Bence Gábor
ÉNEKKARI PRÓBA: csütörtök, 19.00 tanácsterem. *Bence Gábor*

Játóház

Minden hó 4. keddeje 10.00-12.00 gyülekezeti terem. *Joóbné Imrik Eszter*

Egyéb havonkénti alkalmak

SZERETETVENDÉGSÉG: minden hó 1. szombat, 17.30. *Joób Máté, Blázy Árpád*
IMAKÖZÖSSÉG: minden hó 1. csütörtök, 20.00 gyülekezeti terem, és a vasárnapi 11.00 órai istentisztelet előtt fél órával.
Győriné dr. Drenyovszky Irén

KÉZIMUNKAKÖR: minden hó 2. hétfője.

Blázy Árpádné

DIAKÓNIAI KÖZÖSSÉG: szeretetvendégségek előtt, gyülekezeti terem

Mády Rezsőné, Missura Tiborné és Blázy Árpád

Egyéb alkalmak

ADVENTI DÉLUTÁN: advent 1. vasárnapját megelőző szombat, 15-17 óráig, gyülekezeti terem.

FARSANGI EGYÜTTLÉT: böjti időszak, megbeszélés szerint

HÚSVÉTI KÉZMŰVES DÉLUTÁN:

Virágvasárnapot megelőző szombat, délután 15-17 óráig. Az alkalmakat szervezi: *Blázy Árpádné*

KATECHETIKAI BIZOTTSÁG

MEGBESZÉLÉSE: negyedévente *Joób Máté*

Az alagsori helyiségek (gyülekezeti terem, klub)

a Magyarai István utca felől közelíthetők meg, a tanácsterem a Bocskai út felől.

Telefonszámok

Lelkészi hivatal	361-2159
Blázy Árpád igazgatólelkész	385-0244
Joób Máté lelkész	385-0820
Blázy Árpádné beoszt. lelkész	385-0244
Schulek Mátyás diakónus lelkész	337-8371
Ittzés András felügyelő	209-4259
Kotsis Domokos másodfelügyelő	386-9626
Sass János másodfelügyelő	361-1493
Bence Gábor kántor, karnagy	208-3779
Sutyinszki Katalin egyházfi	385-0600

Hivatali rend

A lelkészi hivatal nyitva tartása:

Hétfő-péntek 9-13 óra,

Szerda 17-19 óra

Lelkészek beosztása:

Blázy Árpád: kedd, péntek 10-12 óra

Joób Máté: szerda 17-19, csütörtök 10-12

Blázy Árpádné: hétfő, szerda 10-12 óra

CSALÁDGONDOZÓ IRODA

Cím: Budapest, Fraknó u. 32., tel.: 203-8365

Kedd 14-17 óra között Erdődy Tiborné

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10.

E-mail: kelenfold@lutheran.hu

Web: <http://kelenfold.lutheran.hu>

Megjelent 1200 példányban.

A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Ittzés András

Szerkesztők: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Ittzés Szilvia, Joób Máté, Mády Erzsébet

Olvasószerkesztő: Pap Kinga Marjatta

Szerkesztőségi ügyekben kereshető:

Ittzés Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu

Tördelés: D-Plus Kft.

Nyomás: D-Plus Kft.